

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передає на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЯК ВИГЛЯДАЄ РОЗОРУЖЕННЯ.

Затихли вже голоси преси про вашигтонську "розоружну" конференцію. Делегати, після прощальної промови президента Гардінга, розійшлися, будучи дуже задоволені результатами своєї праці. Та і є, чого бути задовленими: на конференції рішено "розоружити" велику кількість воєнних кораблів таких сильних на морі держав, як Англія, Америка, Японія. На суші "якісно" рішено не розоружувати ніякого збройного озброєння в "культурній" спосіб, дотримуючись нових удосконалених правил "гуманності". В тій цілі в Злучених Державах виробляють вже нові трійливі гази, сила трійливі вони не силась навіть "тевтопським варварам". Проти газів німецького винаходу можна було бодай до певної міри боронити ся масками. А проти газів американського виробу, як доносять газети, масками годі закрити ся. Вони проходять в тіло чоловіка і передають навіть кістки. Ними можна наповнити бомби і кидати їх з аеропланів на ворога, на його села і від тих газів нема жадного захисту. Все вони палять, нищать на своїм шляху. Фабрика, де виробляють ся ті гази, їде повним ходом, так що навіть безробітні на ній не відбили ся.

З морських держав першою почала "розоружувати ся" Японія, если вірити російському журналові "Голос Японії", який видається ся в Токіо за японські, розуміють ся, гроші і є органом "японо-російського політико-економічного зближення". В тій журналі з 15. січня с. р. читаємо про те, як Японія "переводить воня іх в слідуєчий спосіб:

"Японія давно намітила відому морську програму "восьми", котру стремить якнайкорше здійснити. З тою ціллю ведуть ся інтензивні роботи на корабельних доках. Для 18. листопада зібрав спущений на воду новий дреднаут "Кага", а 22. листопада на тих самих Кавасакських доках відбуло ся закладення нового дреднаута "Атага", який буде мати 44 тисяч тон поємності.

Коло будови супердреднаута "Кага", який має 39.900 тон поємності, працювало багато тисяч робітників; тепер число їх збільшено вдвоє.

В лютім буде спущений на воду новий супердреднаут "Тоса", будова якого докінчується в Нагасаках. Величина його така як і "Кага". Обидва будуть уоружені 16-цалевими арматами.

В Йокосука і Курі ведуть ся інтензивні роботи коло закінчення дреднаутів "Амагі" і "Акагі". Вони будуть спущені на воду в 1922 р. Поємність їх така сама як і "Амагі", т. є, по 44 тисячі тон кожний. Вони будуть уоружені 16-цалевими арматами.

Російська часопись "Шанхайская Жизнь" доносить, що введові приступають ся в Японії до будови двох нових супердреднаутів "Овари" і "Ки".

Ось так виглядає морське розоруження Японії. Ні Англія, ні Америка не захочуть мати сильного конкурента на Далекім Сході. А щоби з ним суперничати, вони мусять, не дивлячись на рішення вашигтонської конференції, збільшити свої флоты, бо в протинний раз в один прекрасний день їх жовта союзниця Японія скаже їм забрати ся з Далекого Сходу. Тому всякі балачки про морське розоруження, або бодай про зменшене флоты цих держав, є ніщо инше як дипломатичне замилуване очей. Конференція рішила розоружити певну кількість воєнних кораблів, але, розуміють ся, таких, яких цілий десяток не встоїть перед одним новим типом супердреднаута з його 44.000 тон поємності і 16-цалевими арматами.

Франція також "розоружує ся". Французька палата послів ухвалила 6. грудня морський бюджет, на основі котрого Франція буде мати в 1922 році 56.000 воєнних матросів, тобто на 6 тисяч більше, як мада перед війною.

А тим часом представники цих держав засідали у Вашингтоні цілий 3 місяці, виголощували "високо-гуманні" промови та раднали над "розоруженням". А результати: нові, не чувані ої сили, трійливі гази, величезні супердреднауты і побільшене числа воєнних матросів. Так буржуазія дурить світ, владючи з себе гуманістів. Вона кричить про розоруження та про мир і в той сам час готується до нової війни.

Японія прирешла на вашигтонській конференції забрати свої війська з Сибіру і в той сам час починає нову воєну авантюру на Далекім Сході, довозичи до Владивостоку свіжі війська. Газети починають писати про можливість війни між Сов. Росією і Японією. Японія заклучила вигідну угоду з "правительством" Меркулова у Владивостоці в справі величезних концесій на Далекому Сході і помогла російським білогвардійцям захопити Хабаровск. Але посідні телеграми доносять, що червоні добровольці відбили Хабаровск і гонять меркуловців в напрямі Владивостоку. І Японія змушена є посылати до Владивостоку нові війська.

Американські капіталісти, які острять свої зуби на багатства Сибіру, є незадоволені поведінкою Японії. І тому то не дивлячись на ухвалу та голосні промови делегатів на вашигтонській конференції, можна з певністю сказати, що як і виріб трійливіх газів в Злучених Державах так і спускає на воду та розпочає будованя нових супердреднаутів в Японії піде скоршим темпом тепер, як перед розоружною конференцією.

Водниць.

ПОЛЬСЬКА ЦЕНзуРА СЯГАС АЖ ДО КАНАДИ.

В кореспонденціях зі Львова до "Українських Робітничих Вістей" цензурюють ся вісти, що викривають нові контрреволюційні плани Петлюри і Петрушевича.

На днях ми отримали від нашого львівського кореспондента кілька кореспонденцій, написаних еше в другій половині грудня м. р. і на початку січня с. р., які перейшли через польську цензуру. Одну з цих кореспонденцій містимо в сім числі "Українських Робітничих Вістей", инші помістимо в слідуєчих числах.

Як читачі бачуть, кореспонденція є дуже спізнена. В той час, як ми вже отримали львівський "Вперед" з 12. лютого с. р., то кореспонденція є датована ще 20. грудня м. р., себто є спі-

знена о близько цілих два місяці. Також помічена в минулім числі "Українських Робітничих Вістей" стаття нашого львівського кореспондента п. н. "Капітуляція буржуазії", мада дату 24. грудня 1921. Інші кореспонденції є також дуже спізнені.

Далше, як бачуть читачі з поміщеної в сім числі "У.Р.В." кореспонденції про "новий курс українського монархізму в старім краю", польська цензура в Східній Галичині цензурує те, що відноситься до ріжних тайних коншпахтів Петлюри і Петрушевича з контрреволюціонерами инших народностей. Підчеркуємо, що не за вислови проти Польщі або за викриваня еякихсь польських планів цензурує польська цензура кореспонденції зі Львова до "У.Р.В.", але за викриваня нових чорних планів Петлюри і Петрушевича.

Значимо ще тут і те, що почерк письма нашого кореспондента є дуже нечиткий і тяжко його прочитати У.Р.В. українцями, а не то Поляками. Поляк навіть не міг би бути цензором наших кореспонденцій. Значить, наняті за польські гроші українські "патріоти" сповнюють для польських панів службу шпійнів і цензурюють українську кореспонденцію, призначену за границю.

Так то польська шляхта, союзниця Петлюри, не вдоволяється тим, що займає уста українському робітництву і селянству в Східній Галичині, але протягає ще свою чорну руку і до Канади і не дає спромози українському робітництву в сім краю довідати ся правду про те, що робить ся в старім краю. Тим самим вона стає до помочи Петлюри і Петрушевичам, дарма, що сей посідній заявляє, що з шляхоцькою Польщею не має нічого спільного.

Так то українські виробки в старім краю, що наняли ся на службу до польських панів, пильно дбають про те, щоби українські робітники в Канаді не довідали ся правди про нову чорну роботу головного хама Петлюри і денкінца Петрушевича.

НОВИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОГО МОНАРХІЗМУ У СТАРОМУ КРАЮ.

(Від власного кореспондента.)

Львів, 20. грудня 1921.

Я вже нераз писав Вам про се, як українська буржуазія нищить український народ та які кайдани готуєть його пролетарському державному життю.

Що зробили для "визволення" українського народу отаман Петлюра і диктатор Петрушевич, се збісне вже і найменшій українській дитині. Вони помогли силондрувати країну, вони їй були приписані в сьому, що частина українських земель опинила ся поза межами української держави.

(Сцензуровано 2 рядки.)

Петрушевич з умови з Денкіном та коншпахтами з російськими монархістами. Один і другий звязались з імперіалістичною антангою та монархістами на се, щоби повалити пролетарський соціалістичний режим Радянської України.

До сього вживають вони всіх штурчок. Петлюра при підмозі

(Сцензуровано 3 рядки.)

Та він не спить. За французькі гроші почав видавати в Відні орган "Україна", у Варшаві за польські гроші "Українську Трибуну", в яких шкалює та ольовує соціалістичну Україну. Непозовидували йому спириту і галицькі контрреволюціонери. Оди причинили ся Габсбургського архиказя (Вільгельма) Василя Вишиваного, та його "Соборної України", другі, а між ними й Петрушевич, забирають о ласку антанті, а се при помочи російських монархістів.

Петрушевич і його кумпані числять на се, що антаца зничить большевиків, що повстане "Третя" демократична" Росія і з нею старяться ся ввійти в порозуміння. Він використовує при тому теперішнє положення Східної Галичини. За границю полює на се, що справа державности Східної Галичини не вирішена, що в найближчій будучности ся справа стане предметом нарад антантської "Ліги Націй". Петрушевич забирає, щоби Східну Галичину відібрати Полякам та приділити до "Третьої демократичної" Росії як автономну губернію. За се обіцяє зничити і большевиків та Радянську Україну і навіть "самостійницькі" стремління Петлюри.

Словом, повна негачія, заперечення та відхрещуваня ся від всякого державного українства.

Для сеї "концепції" Петрушевич хоче приєднати і українське населення в Східній Галичині — (Посідні слова "в Східній Галичині" відчитано зі сцензуваного. — Ред. "У.Р.В.")

(Сцензувано 5 рядків.)

Думає і числить на се, що збудоване та

(Сцензувано 3 рядки.)

вішого москвофільського монархізму.

Для сеї думки він зеднає в краю гурт "патріотів". В Перемишлі є його головою опора, а перемиський "Український Голос" се головний орган монархізму і москвофільства в Східній Галичині. Та недавно його висланники діїшли і до Львова, та зумили скалтувати тут сі елементи з поміж українських "трудовиків" (Посідні слова відчитано зі сцензуваного.)

(Сцензувано 2 рядки.)

Сі елементи хотять витворити навіть організацію орієнтації на "Третю демократичну" Росію та звернули ся навіть о поміч до українських соціалдемократів у Львові.

Чи партія, яка колись стояла на службі у отамана Петлюри, чи ся сама петлюрівська українська соціалдемократія піде тепер на службу москвофільського монархізму, покино не знати. Здається, що тверда лекція, яку дали її провідникам українські робітники та навіть самі члени партії за службу у Петлюри, повичті її політичного розуму і вона на нову службу "Третьої демократичної" Росії не піде. Не схоє хйба сама до ґрунту зничити своєї української революційної ідеології, яку будь що будь до війни і революції мада. Бо як злочинном супроти українських селянських і робітничих мас була її колишня служба у "батька" Петлюри, так само злочинном будаб служба з Петрушевичем у російських монархістів.

Петлюра нищить зміст державного українського життя, його основу, соціалістичну форму влади, а Петрушевич заперече спілкує з російськими монархістами і саму українську форму нашої державности.

Завданем українських соціалістів, як що вони справді вірники класових інтересів українських селян і робітників, може бути тільки орієнтація на українську радянську республіку, яка однокмо скорше чи пізніше зможе і розв'яже і справу Східної Галичини.

Чи сям шляхом піде і на сьому видержити управа української соціалістичної партії в Східній Галичині, се покаже найближша будучність.

Ір.

БУДУЮТЬ СОБАКАМ ПАМ'ЯТНИК, ТІЛЬКИ НЕ ВСТІ. ШКІЛЬНИЦТВО НА РАД. УКРАЇНІ.

Французські капіталісти задумали відплатитись тим собакам, які брали участь в європейській війні по стороні Франції. Вони рішили побудувати собакам пам'ятник.

Невдачний старинний Рим не догадав ся винагородити гуей, які "спасли Рим". За те його постигла "кара божа". Французські капіталісти догадливіші. Побудувавши собакам пам'ятник, їм прийдесть тільки подумати над відповідною для него напесою. От хоч би в роді такої:

"Собакам Франції і їх будучому потомству, владчи французські капіталісти, за їх вірну службу на полях бою. Собаки вірності і преданності на полях бою є найкращою запорукою вірної дружби між собаками і капіталістами Франції в будучности. Нехай жие єдність між собаками і капіталістами!"

**

Вишиваний також має "платформу". Навіть цікаво "платформу", з якою ми не можемо де в чім не згодити ся. Один з членів групи Вишиваного так характеризує платформу своєї групи:

"Ми чисті самостійники і за всігди будемо обстоювати самостійність України перед Москвою. Одне ми не нахилимо народови наших ідеалів і який показало ся, що український народ думає иннакше, ми піддамо ся його волі".

Свята правда. Український народ якраз подумавши иннакше, викинув вишивавців з України, і вишивавці, "згідно з своїми ідеалами" піддали ся його волі.

Всім контрреволюціонерам бажемо такої "платформи".

**

У Відні скликається ся так званий "український національний конгрес". Скликається ся він, як лише петлюрівсько-варшавська "Трибуна", "казраз на предодні європейської або навіть єврейської конференції в Генуї".

Пословиця каже: куда кинь з конитом, туди рах з кльшню. Українські — "по рахету" — політичні раки, оті ріжні вишивавці, скоропадкиці, петлюровці, петрушевичівці, з платформами "хліборобів", "демкратів", "державників" і взагалі без жалких платформ, вся та жовто-бланична рачуночарівня і на дальше малує та бавить ся в політику і в "конгреси". Біла тільки в тім, що кожда з тих груп, а навіть одиничне дуже старяться ся виперти ся на вершок і тому всіма силами поборую иншу. Всі вони плають одна другій в очі, пригадують одна другій старі гріхи, котрих жалув з них не бракує.

"Визначні діячі" з тої жовто-бланичної саламаки ведуть на шпильтах своїх газет полеміку на тему — з яких партій та груп має складатися та той "конгрес". Всім тим Чикаленкам та Архипенкам, з приводу їх "конгресу" ми сказали словами Крилова з байки "Квартет":

"А ви, друзья, как не садитесь, все в музыканты не годитесь".

**

Маємо одного приятеля в боротьбі за "українську державність"... Та це їй не якогубудь Догерта, але "авторитетного приятеля".

Знаю, що кортить вас, читачу дізнатись якнайкорше, хто він такий... Тревайте, про таких "авторитетних приятелів" не подумавши відразу не говорить ся.

В Римі вибрано нового "найвишого достойника" папу. Тяжко трохи прийшло ся кардиналам при виборах, так що аж за дванадцятим разом вибрали. І оскільки ми підозріваємо, причиною такої тяжкої натури кардиналів при виборі папи була "українська справа". Насамперед, в особі кардинала Гаспарі, який завідує при "найсвятішій" престоді відділом українсько-небесних законорядних справ, "Україна мада досить компетентного і поінформованого в наших

справах державного діяча", пише "Укр. Трибуна" з 8. лютого.

Отже з тої причини "тепер і голова св. престолу так само не буде незнайком українських стосунків" і "ми в особі його будемо мати авторитетного приятеля".

Ось аж тепер "наша державна справа" піде як по маслі. Де не владсть ся взяти бандинизмом чи дипломатичною хитростю, там візьмемо папським алілуєм.

Тільки і тут неприхильні до "нашої справи" люди старають ся шкідити і з папи-приятеля — готові зробити ворога "українській справі".

"Вперед" з 9. лютого доносить, що теперішній новий папа, будучи два роки тому назад апостольським нунцієм при річипосполитій у Варшаві, назвав делегачію українських священників, католиків грецького обряду, бунтарями. Делегачія вернула, сьорбнувши холодного. А після свого вибору папа звернув ся до польських кардиналів Дальбора і Яковича, назвавши їх такими словами:

"У вашіх особах бачу і виitano Польщу. Благословлю її. Скажіть Полякам, що любив і буду дуже любити Польщу і за неї не перестану молити ся".

Чи не має чого "Укр. Трибуна" радити? Наймиг-раб; який з собачою вірністю служить своєму панови, за всігди радується, коли його пана хтось хвалить. Та чи тільки наймити з варшавської "Трибуни" радують ся новому "авторитетному приятелю"? Не бракує їх і в побожим Вінніпегу.

Від продажного раба годі щось лішого вимагати.

**

Але той самий раб — петлюрівська варшавська "Трибуна" — в тім самім числі і на той самій стороні висловлюється на адресу незможних селян України ріжними дайливими епітетами, називаючи їх "сільськими хулганями" та "червоними дурисвітами".

Нам зрозуміла ненависть "Трибуни" до українського селянства, тільки якже се погодити з тими сталими твердженнями "Трибуни" і всієї чорнозотеної преси, що селянство на Україні стоїть за "У.Н.Р." і що воно є 100 процент націоналістичне?

Ми віримо, що се обурене "Трибуни" хвилеє. Се обурене спричинило ніщо инше, як кийські "Вісти", які попали до рук "Трибуни", про що воно сама пише. Побачила червоні з горячки дальнула та вже тепер навіть папським зником не злякає.

Українські робітники в Канаді і Америці, сі сини незможного селянства на Україні і в Галичині, повинні собі за пам'ятати слідуєче:

Папський кардинал Гаспарі є для "Укр. Трибуни" приятелем; новий папа римський, який назвав навіть своїх вірних наймитів — галицьких греко-католицьких попів, бунтарями, і молисть ся за шляхоцьку Польщу, є для "Укр. Трибуни" "авторитетним приятелем"; а українські незможні селяни є для "Укр. Трибуни" "хулганями" і "червоними дурисвітами"; сама "Укр. Трибуна" є для вінніпегського "Укр. Голосу" старшою сестрою, не по літах, але по "широ українській ідеї". Навіть зейки ріднять їх між собою: "Укр. Трибуна" називає незможних селян України "червоними дурисвітами", а "Укр. Голос" називає свідомих робітників в Канаді "комуністичними дурисвітами". Зате як похвалює висловлюється ся "Укр. Голос" про "Укр. Трибуну"...

Чи побудує їм обом папа римський за се пам'ятник? Навряд... Мусій.

Представники робітництва на конференції в Генуї.

Італійський уряд ухвалив у склад своєї делегачії на конференцію в Генуї вчисити та відділом українсько-небесних законорядних справ, "Україна мада досить компетентного і поінформованого в наших

Виховане дітин на Радянській Україні переняла на себе в цілости держава. Шкільна наука починаєть ся з 8 роком життя в т. за. "єдиний трудовий шкoл", якої провідною думкою є получить науку з працю, а не давати дитині тільки теоритичне образование. Єдиною зветь ся школа тому, що в цілій радянській республіці є тільки один тип школи, до якої дитина починає ходити у 8 році життя, а кінчить її в 15 році. По скінченню трудової школи, може одержувати фахову освіту. З тої причини, цілком оправдано, радянська влада мусіла позносити давні університети, а на їх місце поставити нові інститути народної освіти та ріжні фахові школи. Коли порівняти єдину трудову школу зі школами на заході, то вона відповідала би народній школі, виділової та низької, середньої. Трудова школа має ще ту добру сторону, що по роках, коли через неї переїде ціле населення республіки, мусить зникнути вся ріжниця в освіті поодиноких громадян.

Положене трудової школи доволі трудне. Передовсім її потрібні учителі з більшим знаням, аніж у давній школі. Таких сил мало. Далі відчувається ся нестача інвентаря і шкільних приладів. До боротьби з таким положенням приступило ціле українське учительство. Воно врешті-решт зрозуміло, що бойкотувати радянську владу і трудову школу не тільки не розумно, але і шкідливо. Як з одної сторони смішно вимагати від радянської влади, щоби вона дозволяла заціплювати шовінізм, так з другої можна цілком отверто вести культурну працю, без ніякої антирадянської закраски. Були випадки, що деякі комісарі, прислані з Росії, вступали проти української школи, коли помітили протирадянську працю учителя, але таких випадків було дуже мало, а сьогодня майже нема. Якщо навіть трапляєть ся, то тільки з вини учителя.

Шкаєє одно. На Україні виробив ся тип Великокорів, які діїшли до переконання, що на Україні має будучину тільки українська школа. Російські школи повови замиряють, чого найкращим доказом се, що діть ся в найбільш зросійщеніх губерніях, прямиром на Харківщині. І завідувача підвідлком народної освіти і завідувача шкільною клябовою секцією є Велікороска, але вся їх увага звернена на українські школи.

Найкращим доказом зросту українських шкіл, а завмиряня російських, є числа звітів виконавчих комітетів. Навіть в Лівобережжю є повіти, де по селах нема ні одної російської школи. На Правобережжю справа стоїть ще краще. Навіть такий Харків може бути добрим доказом зросту українського шкільництва. На передмістї Заїківї була в 1920 р. тільки одна українська школа. В першій половині 1921 р. зукраїновано ще три. На тій підставі повстав серед російського учительства крик, що радянська влада нищить російську культуру.

Одно треба признати радянській владі, а імено, коли взяти під розвагу катастрофічні відносини на Україні, як голод і холод, що вона дбає про школи. Українці дістають вишну платню. Харчования дітин у шкільних ідальнях краще, як дорослих. Діти мають майже щодня м'ясо, в дітloch домах цілодневне удержаня і спане.

Гірше представляєть ся справа з фаховими школами і інститутами вищої освіти. Голод відчувають і професори і студенти. Малі університетські міста відбирають професорські сили великим. Така доля стрінула харківський, з якого професорів забрав Київ, Полтава і Каміанець. Ціла Україна вкрита людовими університетами. Одне їхнє положення прикре. ("Вперед").

Г. Зіновєв.

ОБСЬДНАЄ ПРОЛЕТАРІАТУ

ПРО ОДИН РОБІТНИЧИЙ ФРОНТ І ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО РОБІТНИКІВ, ЩО ВХОДЯТЬ ДО 2, 2½ І АМСТЕРДАМСЬКОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛІВ, А ТАКОЖ ДО РОБІТНИКІВ, ЩО ПІДДЕРЖУЮТЬ АНАРХО-СИНДИКАЛІСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Тези.

(Докінчене.)

18. Головною умовою, що є загальною для комуністичних партій всіх країн і безумовно ультимативною, Виконком Комінтерна вважає абсолютну самостійність і повну незалежність кожної комуністичної партії, що входить в те або інше порозуміння з партіями 2 і 2½ Інтернаціоналів, в висловленню своїх поглядів і в критичній оцінці своїх поглядів. Показуючи на себе дисципліну акції, комуністи повинні при цьому обов'язково зберігати за собою право і можливість не тільки до і після акції, але, коли треба, і під час акції висловлювати свій погляд про політику всіх без винятку організацій робітничої класи. Відмова від цієї умови недопустима ні в якому разі. Підтримуючи гасло максимальної єдності всіх робітничих організацій в кожній практичній акції проти капіталістичного фронту, комуністи разом з тим, ні в якому разі не можуть відмовитися від висловлювання своїх поглядів, які тільки одні є останніми висловленням захисту інтересів робітничої класи в його цілому.

19. Виконком Комінтерна вважає за корисне пригадати всім братерським партіям досвід російських більшовиків — тої одинокі покинула партія, якій пощастило перемогти буржуазію і взяти владу в свої руки.

На протязі п'ятнадцяти років, що пройшли з часу народження більшовизму до його побіди над буржуазією (1903—1917 рр.), більшовизм не перестав вести боротьбу проти реформізму, або, що теж саме, проти меншевізму. Але разом з тим на протязі цих п'ятнадцяти років російські більшовики не один раз заклали угоду з меншевіками. Формальний розкол з меншевіками відбувся на весні 1905 р. Але під впливом бурхливого робітничого руху, вже в кінці 1905 року більшовики тимчасово утворили спільний фронт з меншевіками. Другий раз формальний розкол з меншевіками відбувся остаточно в січні 1912 року. Але між 1905 і 1912 р. розкол змінявся об'єднаннями і напівоб'єднаннями в 1906—1907 рр., а також в 1910 році. І ці об'єднання і напівоб'єднання відбувалися не тільки через перипетії фракційної боротьби, але і під прямим натиском широких шарів робітників, які прокидалися до активного політичного життя і, по суті, вимагали того, щоб їм дали можливість самим на власному досвіді перевірити, чи дійсно шляхи меншевізму радикально розходяться з шляхами революції. Перед новим революційним рухом після лєнських страйків, майже перед початком імперіалістичної війни серед робітничих мас Росії спостерігалося особливо інтенсивне прагнення до єдності, яким керівники дипломатичного російського меншевізму робили спроби скористатися для своїх цілей приблизно так само, як нині намагаються зробити керівники 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів. Російські більшовики не відповіли на те прагнення робітників до єдності відмовою від якого-б то не було єдиного фронту. Навпаки, проти дипломатичної гри керівників меншевізму, російські більшовики висунули гасло "об'єднання знизу", себто об'єднання самих робітничих мас в практичній боротьбі за революційні вимоги робітників проти капіталістів. Практика показала, що це була єдина вірна відповідь. І в наслідок цієї тактики, що мінкала ся відповіддю до обставин часу і місця, величезна частина країнних робітників-меншевіків поступово була завойована на бік комуністичного фронту.

20. Видвигуючи гасло єдиного робітничого фронту і припускаючи згоди окремих секцій Комінтерна з партіями і спілками 2 і 2½ Інтернаціоналів, Комінтерн, розуміється, не може відмовитися від таких же згод і в міжнародному масштабі. Виконком Комінтерна зробив пропозицію Амстердамському Інтернаціоналу, в зв'язку з допомогою голодним Росії. Він повторив цю пропозицію в зв'язку з переслідуваннями і бігом терором проти робітників Еспанії і Югославії. Виконком Комінтерна робить тепер нову пропозицію Амстердамському і 2. Інтернаціоналу, а також Інтернаціоналу 2½, в зв'язку з першою низкою роботи Вашингтонської конференції, яка показала, що міжнародний робітничий клас загрожує нова імперіалістична бойня. Провідники 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів своєю поведінкою до цього часу доказали, що коли діло йде про практичну діяльність вони на ділі відмовляються від свого гасла єдності. В усіх таких випадках завданням Комінтерна в цілому і кожній його секції зокрема буде пояснити найширшим кругам робітників ліній керівників 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів, які швидше об'єднують ся з буржуазією ніж з революційними робітниками і які, залишаючись, наприклад, в міжнародному бюро праці при "Лідзі Націй", тим самим є складовою частиною Вашингтонської імперіалістичної конференції, замість того, щоб організувати боротьбу проти імперіалістичного Вашингтону і т. ін.

21. Але відмова провідників 2, 2½ та Амстердамського Інтернаціоналів від тої чи іншої практичної пропозиції Комінтерна не спонукає нас відмовитися від накресленої тактики, яка має глибокі корні в масах і яку ми повинні зуміти розвинути систематично і неухильно. У тих випадках, коли пропозиція про спільну боротьбу не приймається нашими противниками, треба, щоб маси про се знали і таким чином запам'ятали, хто дійсно розбиває єдиний робітничий фронт. У тих випадках, коли пропозиція противників приймає, треба стрімко поступово поглиблювати боротьбу і підіймати її на вищий щабель. В обох випадках треба, щоб переговори комуністів з іншими організаціями звертали на себе увагу широких робітничих мас, які треба зацікавити всіма перипетіями боротьби за єдиний революційний робітничий фронт.

22. Висувуючи накреслений план, Виконком Комінтерна вказує всім братерським партіям і на ті небезпеки, з якими він при певних умовах може бути зв'язаний. Не всі комуністичні партії достаточо склали ся і зміцнили ся, не всі вони цілком порвали з центристською та напівцентристською ідеологією. Можливі випадки перегибання папки в інший бік, можливі тенденції, які на ділі означають розрив комуністичних партій та груп у безформному єдиному блоку. Для того, щоб з успіхом діяти до комунізму провести накреслену тактику, треба, щоб самі комуністичні партії, що переводять сю тактику, були дуже з'єднані і щоб керіване мало ідеїну ясність.

23. Під єдиним робітничим фронтом слід розуміти єдність всіх робітників, що хотять боротися проти капіталізму — значить і робітників, що йдуть за анархістами, синдикалістами і т. ін. В романських країнах чи сдо таких робітників ще значення. По інших країнах такі робітники також можуть допомогти в революційній боротьбі. Комінтерн з перших же днів свого існування накреслює за принципом ліній що до цих елементів робітництва, котрі по трохи позбавляють ся забобон і простують до комунізму. Тим уважніше треба ставитися до них комуністам тепер, коли єдиний робітничий фронт проти капіталістів стає дійсною.

24. Для остаточного визначення наміченої роботи в означеному напрямку Виконком Комінтерна ухвалює скликати в найближчій будучині ширше засідання Виконкома Комінтерна з представництвом усіх партій в подвійному числі делегатів.

25. Виконком Комінтерна пильно стежитиме за кожним практичним кроком в наміченій області і прохає всі партії про кожну сиробу і про кожне досягнене в сьому напрямку повідомляти з усіма фактичними подробицями Виконком Комінтерна.

ЗАБОРОНА ЧИТАЛЕНЬ "ПРОСВІТИ" І АМАТОРСЬКИХ ВИСТАВ В ГАЛИЧИНІ.

Старство в Городку розпорядком з дня 5. січня 1922 р. заборонило продовжувати діяльність читальні "Просвіти" в Янові, мотивуючи се тим, що виділа читальні спізнився з повідомленем старства про відкриття сего товариства. Так само заборонило се старство урядити в міській ремізі в Янові аматорську виставу "Ворожит" дня 22. січня 1922 р. Се саме старство заборонило скликати загальні збори "Просвіти" в Люблін великому.

Старство в Рогатині не дозволило видавати читальні "Просвіти" в Журові відіграти драми "Назар Стодоля" і "Прехитрили", подаючи як причину недостатку "санітарно-поліційних вимог". Станіславське воеводство заборонило відкрити в Косові філію "Товариства охорони дітей і опіки над молоддю". В акті заборони з дня 30. грудня 1921 р. подано як причину відмови дозволу факт, що підписані під проською особи не дають заперук, що діяльність товариства не переступить меж старства. Наслідком заборони депутатів сирит пошлени на ласку суду.

Старство в Сяніні розпорядком з дня 16. січня 1922, заборонило утворити курс для аналіфабетів (1) в селі Вовківцях при читальні "Просвіти".

Поклади торфу біля Одеси. Біля Одеси відкриті нові поклади торфу на просторі 1878 десятих землі.

КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ МОЛОДІЖІ.

В "Правді" з 13. листопада м. р. читаємо наступне звістове Організації Молоді, які приступили до Комуністичного Інтернаціоналу Молоді:

1. Комуністична організація молоді Швейцарії. Заснована 1903. До Комуністичного Інтернаціоналу Молоді приступила на берлінській конференції соціалістичної молоді 1919 р. Число членів 20.000. Центральний орган "Sturmlokan". Центральний Комітет в Штотгольмі.

2. Комуністична організація молоді Норвегії. Заснована 1907. До Комуністичного Інтернаціоналу Молоді приступила на берлінській конференції соціалістичної молоді 1919 р. Число членів 15.000. Центральний орган "Klassekampen". Центральний Комітет в Христіанії.

3. Комуністична організація молоді Данії. Заснована 1906. До Комуністичного Інтернаціоналу Молоді приступила на берлінській конференції соціалістичної молоді 1919 р. Число членів 4.000. Центральний орган "Fremad". Центр. Комітет в Копенгадзі.

4. Ком. організація молоді Німеччини. Заснована 1918. До Ком. Інтер. Молоді приступила на берлінській конференції. Число членів 28.000. Часопис: "Junge Garde" і "Arbeit". Центр. Комітет в Берліні.

5. Ком. організація молоді Італії. Заснована 1907. До Ком. Інтер. Молоді приступила на берлінській конференції. Число членів 30.000. Центр. Комітет в Мілані.

6. Ком. організація молоді Франції. Заснована 1918. До Ком. Інтер. Молоді приступила в жовтні 1920. Число членів 7.000. Центр. орган "Avantgarde". Центр. Комітет в Парижі.

7. Соціал-демократична організація молоді Фінляндії. Заснована 1906. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1920 р. Число членів 17.000. Центр. орган "Nuori Työläinen". Центр. Комітет в Гельсінфорсі.

8. Ком. організація молоді Росії. Заснована 1919. До Ком. Інтер. Молоді приступила під час берлінського конгресу. Число членів 420.000. Центр. орган: Юний Комуніст і "Красная Молодежь". Центр. Комітет в Москві.

9. Ком. організація молоді Швейцарії. Заснована 1910. До Ком. Інтер. Молоді приступила на берлінській конференції. Число членів 2.000. Орган: "Neue Jugend". Центр. Комітет в Базелі.

10. Ком. організація молоді Бельгії. Заснована 1920. Приступила 1920. Число членів 300. Центр. Комітет в Антверпі.

11. Ком. організація молоді Голландії. Заснована 1901. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1919 р. Число членів 300. Центр. орган "Der jonge Communist". Центр. Комітет в Газі.

12. Ком. організація молоді Люксембургу. Заснована 1920. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1920. Число членів 200. Центр. орган "Neue Jugend". Центр. Комітет в Еш.

13. Ком. організація молоді в Іспанії. Заснована 1906. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1919. Число членів 3.000. Центр. орган "Joven Communista". Центральний Комітет в Мадриді.

14. Ком. організація молоді Англії. Заснована через сполучення трох організацій 1921 р. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1921. Центр. орган "The Young Communist". Центр. Комітет в Лондоні.

15. Комуністична молодь Польщі. Організація молоді не перевелена. Належить до Ком. Інтер. Молоді. Число членів 7.000. Нелегальна.

16. Комуністична орг. молоді Литви. Заснована 1919. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1919 р. Число членів на разі за часів білого терору 4.000. Центр. орган "Молодий Комуніст". Теперішній нахлад 4.000 пр. Нелегальна.

17. Комуністична орг. молоді Латвії. Заснована 1917. До Ком. Інтер. Молоді приступила 1919 р. Центр. орган "Молодий Спартак". Нелегальний. Нахлад 3.000 пр.

РОЗКЛАД УКР. ДРІБНО-БУРЖУАЗНИХ ПАРТІЙ.

(З статі Раковського "Радянська Україна в 1921 році")

На Україні існувала низка дрібно-буржуазних політичних організацій. З них найбільшими були партія українських соц.-революціонерів і українських соц.-демократів. У 1919 р. — з винятком групи боротьбистів, що відкололи ся від партії соц.-революціонерів ще під час гетьманщини — обі партії зі всіма їх відітками виступали об'єднано проти радянської влади.

В кінці 1919 року група українських незалежних соц.-демократів, що поступала до того часу разом з петлюрівцями та яка зорганізувала проти нас у червні того самого року повстання на Київщині, відкололась від петлюрівців, а її делегати Ткаченко, бувший міністер внутрішніх справ Центральної Ради Ю. Мазуренко, прийшли до української радянської влади з проханням амністії та легалізації. Ця група зорганізувала ся відтак під назвою української комуністичної партії з тим самим отримала можливість загальної праці на Україні.

Напередодні останнього VI з'їзду Рад на Україні, партія у-капістів розкололась на два крила, частина її Центрального Комітету виїхала з партії з гаслом об'єднання з комуністами-більшовиками. Аналогічний процес відбув ся і з українськими ес-ерами.

Партія українських ес-ерів, що остала ся після виходу боротьбистів, розколола ся також на два табори: ліва група: на чолі з Грушевським (бувш. голова Центральної Ради) і Жуківським (бувш. військовий міністер Центральної Ради) і права — на чолі з Шаповалом. З особливою ясравістю внутрішнє розклад українських соц.-революціонерів виявив ся на процесі Голубовича і інших членів укр. ес-ерів, що відбув ся в Києві в маю, коли проводили українських соціаліст-революціонерів оголосили всю свою минулу політику — низкою помилком.

Частина Центрального Комітету, що перебувала за кордоном на чолі з Грушевським, пішла в ліній свого делегата Чечева на Україну, добивати ся легалізації їхньої партії, з обіцянкою, підтримати теперішній радянський уряд України.

Я повертаю до українських соціал-демократів. Я мушу згадати про перехід багатьох з попередніх їхніх провідників на бік радянської влади. Інші відмовили ся від політичної діяльності. Тим часом бувший премієр міністер при директорії Чеховський, що перейшов на ліву форму християнського соціалізму, займає ся тепер організацією української "автокефальної" церкви. З учасників колись то в одній спільній організації з українськими соціал-демократами галицька соціал-демократія відколола ся від української соціал-демократії та в своїй щоденній газеті "Вперед", що виходить у Львові, веде кампанію проти петлюрівщини. Недавно тому делегати цієї партії прохали прийняти партію до Комінтерна, за кордоном остала ся невеличка купка інтелігентів соц.-демократів, що остаточно покинули всякі ріжноманітності дрібно-буржуазного соціалізму а разом з останками ес-ерів і соціаліст-федералістів зорганізували "український республіканський демократичний союз" з чисто буржуазною націоналістичною програмою.

Розклад укр. дрібно-буржуазної партії посилює не тільки невдачі польського заміру — відновити владу Петлюри, але головним чином — охолоді дрібної буржуазії і тих верств українського селянства та української інтелігенції, що на них остання опирала ся. Не минає тяжко, щоб до українського радянського уряду не поступили заяви того або іншого великого діяча або з доби Центральної Ради, або навіть з доби гетьманщини,

що заявляють про свій замір "чесно" служити радянській владі, коли їм буде дозволено повернути на Україну.

Досвід із Винниченком заставляє нас бути скептичними до такого рода заяв, і такі заяви задовольняє ся після докладної перевірки.

З БОРИСЛАВСЬКОГО ПЕКЛА.

Отже є криза в нафтовому промислі, чи нема? Деж там! Річ в сьому, що зменшили ся тепер доходи, що за один французський франк не достаєть ся вже 600 польських марок, що не можна вже робити таких гарних гешефтів на курсі валюти, як се діяло ся кілька місяців тому назад. Тому заводить ся "ощадності", редукуєть ся робітників і урядників та викидаєть ся їх в змімі на брук, а за се купуєть ся нові нафтові терени, рафінерії. Се факт. А таких фактів багато!

Відносини страшні, ні відки допомоги. Десять колінь можеб хто завів ся був у вищих властий проти сего нехтованія найпримитивіших правна етики. А тепер? П.П.С. спочиває на лаврах як у Бориславі, так і деінде, організація робітників у Бориславі терпить на хронічний брак рішучих людей, які велиби konsekventно борювались за поліпшене долі робітника, ну — а здаєть ся, що робітники знову будуть мусли платити шихту на війську або на Шаєск, а може тепер на Вільно або Львів. Сі ріжні оподаткованія вже надідали не тільки українським робітникам, але і польським, навіть корінним "Малополькам", — не говорючи вже про Мазури.

Український робітник, вижидючи, стає осторонь та придивляєть ся сему, безпомічний, незорганізований. З "Дому Людового" викинули його, а старая робітничка, шоби у сьому домі, на який український робітник складав свій кріваво заграцьований гріш, відстати яких примішене, не находить відгомону у пануючих кругах пєсєсовіцв.

Останніми часами заходять робітники до відновленої читальні "Просвіти", та кімната там мала, нема де діти ся. З часом знайдесть ся і своя хата, де робітники самі будуть своїми панами. Здало би ся, шоби сю "Просвіту" оживити трохи, не лише церковними хорами та вечерніями, а популярними викладами*). Та се вже річ інтелігентної молоді, якої маємо в Бориславі досить та яка, здаєть ся, тепер занадто занят гарними або менше гарними бориславськими і мразницькими міліонерками та власними "гешефтами".

Робітник.

*) "Вперед" доносить, що старство закрило вже і ту читальню "Просвіти" в Бориславі.

ЦІННА КНИЖКА.
Кожний український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотечі і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпєрца п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.
Книжка обнімає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклад П. Дятлів.

Ціна цієї книжки \$2.50.
Замовлення посилаєть на наступуючу адресу:

J. Boychuk
80 Markham St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.

3 ПІД ШЛЯХОЦЬКОГО ЯРМА.

НОВИ РЕВІЗИ І АРЕШТОВАННЯ. У Львові.

Дня 28. січня вчасним разом львівська поліція перевела цілий ряд ревізій у українських студентів, почав усіх відведено на поліцію, а саме: Гладилевича, Зубика, Гинилевича, Верганівську, Коханівську, Польську, Райтарівського, Івасюка, Бречка, В. Громницького і інших. По переслуханні їх у підкомісара Кайдана, випущено всіх на волю, а задержано тільки студ. техн. Ярослава Івасюка. Ревізію переведено також у Івана Палуго.

На провінції.

У Велдіжі, пов. Додина, арештовано Максима Бойчука та перевезено його до Стрия. Причина арештовання невідома.

МАСОВА ЗАГИБІЛЬ ЛЮДИЙ У ЛЬВОВІ.

Під таким наголовком "Вперед" з 2. лютого доносить: Серед збігців, що повернули із Сибіру до Львова, діють ся просто нечувані річі. Нещасні люди, що покинули Сибір в надії на колонізацію пайських земель в Галичині, а опинилися в бараках урядових військових збігців "JUR" при вулиці Янівській — гинуть від нужди і епідемії цілими сотками.

Ще в грудні минувшого року приїхало до Львова в неопалених вагонах, без теплої одежі 506 осіб і відразу же на станції померло 3 особи.

Півніжне замкнено їх в одному неопаленому баракі, без стедей, з вибитими вікнами. Наслідком голоду і холоду вибухла епідемія тифу, дезинтерії і інших пошестий.

До 15. січня на 506 осіб померло 102.

До шпиталю вислано людей тільки колючих.

Крім сего захорувало 455 осіб на ріжні недуги, а з сего до тепер знову померло 28.

І все се діється в сталочинному місті нашого краю, в осяд-ку краєвих, цивільних і військових властей!

І нема кому? Заглянути до сего пекла, щоб припинити масову загибель людей, яких спроваджено тут, обіцюючи їм золоті гори!

Відносини не змінилися.

Знова "Вперед" з 5. лютого доносить в сій самій справі слідує:

У львівських бараках для репатріантів при вулиці Янівській "JUR", умови життя не змінилися ні, дальше панує там тиф і інші епідемії.

До бараків не допускають нікого з допомогою, навіть з польських комітетів.

Заборонений також вступ журналістам!

Дітей в бараках нема. Було їх майже 80 і всі вони померли або лежать у ліжничках. Давніше приносили для дітей ріжні львівські жінки хліб, молоко, кашю, а від часу, як у права заборонена вступу до бараків посторонніми особам, нещасні репатріанти мусять вдовольнитися с гнилою фасолею і зупою, від якої всі хоріють ще дуще.

10.000 Білорусинів в тюрмах.

"Славянське бюро" доносить, що у польських арештах мучить ся понад 10.000 Білорусинів.

ВИЙШЛИ НОВІ КНИЖКИ!

Вийшли з друку і продають ся в редакції "Українських Робітничих Вістей" слідує нові книжки:

"ПЕРЕД БУРЕЮ"

Драма на чотири дії з життя і боротьби робітництва за часів керенщини на передодні пролетарської революції в Росії. Ціна 35 центів.

"НОВА ПОЛІТІКА СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ І СТАРА ПОЛІТІКА КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ."

Написана відомим революціонером К. Радеком. Ціна 5 ц. Читайте ці книжки і ширіть їх між своїми знайомими! Замовлення шліть на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ЖАНДАРМ ПОВІВ ПРИБУВ-ШОГО З АМЕРИКИ.

Мости Великі.

До помешканя Л. Годованського, який недавно повернувся з Америки, зайшов командант жандармерії М. Міхаль і зажадав легітимації, вилавши при тім Українців за їх "некультуризм" і т. д. Вивязала ся розмова, після якої жандарм арештував брата Івана Годованського. Арештованого відведено на постерунок жандармерії, де командант бив його в лице і копав ногами в груди. Коли жінка арештованого просила, щоби не бити чоловіка, то жандарми били її та копали. Після переслухання в судовому арешті їх обидвох звільнено, без найменшого доказу вини. А жандармови за побою і знущання над невинними людьми ніхто злого слова не сказав і не скаже.

Обурене з сего приводу серед місцевого населення велике.

В Польщі панують військові закони.

ВАРШАВА, 28. січня. — Польські центральні власті одержали зажадення від мешканців Холмщини на місцеві адміністраційні власті. Мешканці обжаловують жандармерію за масове арештування всіх українців, які приналежать до Холмщини, а які недавно повернули з Росії враз з транспортом полонених.

Місцеві власті оправдують своє поступоване "небезпечною поширення ними бовшевизму".

В окозі Бохні польські власті перевели масове арештування серед гірників, підозрілих о симпатії до комунізму.

Помимо того, що вже давно рік минув після закінчення війни, в Польщі панують військові зарядження і самоволя. Польські власті зовсім не признають мешканцям прав загартанованих конституцією держави.

Засуд польського жовніра за комунізм.

Дня 30. січня відбула ся пера львівським військовим судом розправа проти польського підстаршини Волод Гонського, обжалованого за державну зраду. Акт обжаловання закидував йому, що під час свого побуту в російському полоні 1921 р. вступив там до комуністичної партії, ширив серед польських полонених бовшевизмські засади і накликував їх, щоби по повероті домів завели радянську владу в Польщі. Обжалований боронив ся тим, що його до сего праці примували. По переслуханні свідків, оборонець Ровнінські поставив внесок на покликане свідків як знатоків соціалізму і комунізму досяда Домбля, Діаманда і Гавснера (добре трафит! — Прим. Ред.). По нараді засуджено Гонського на за державну зраду, а за ширене пропаганди проти форми влади і проступок ширення класової ненависти на 7 місяців в'язниці, які він уже відбув у слідчій тюрмі.

Польський сойм у Вільні за прилученем Вільня до Польщі.

Вибраний Поляками сойм у Вільні (Білорусинів і Литовців, як відомо, не брали участі в виборах) відбув уже три засідання. Маршалком сойму вибрано Локуцевського. Центро-

ві і народові стороништва соймів поставили вже "w imię Boga wazeshmogogo w Trójcy św. jedynego i królowej koroony polskiej, eo w Ostrej świecie Branie" внесок на здіненне вільнянської землі з польською ричі-посподитою. За сим внеском заявили ся і... польські соціялісти.

Безробітте в Італії.

Число безробітних в Італії вносить 512.000 осіб, а в Швейцарії 148.000.

НАДІСЛАНЕ

ГОЛОС РОБІТНИЦІ З ЖІНОЧОГО ВІДДІЛУ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ДРОМГЕЛЕРІ.

Дорогі товаришки робітниці!

Думаю, що в так важкий період змагань робітництва за своє освобожденне, мало є таких жінок, котрим бул би не відомо те, що жінчини були і є більше поневолені, як мушени. Бо коли жінчини є поневолені тільки протинною капіталістичною класою, жінчини дуже часто є поневолені і своїм чоловіком. Але на своє поневолені ми дивимо ся як на щось неминуче, як на щось таке, що ніяково не бути не може. Тому ми майже ніколи не продумали над причиною такого поневолення і не пробували з него освободинити. Ми мало брали участь в класовій боротьбі наших чоловіків, билим наших дітей з класістичною класою, які боронили і за наше освободинення.

Наше положення жінчини, що будья жінчина повинна знати тільки горька та дітний, не повозьяло нам брати активної участі в тій боротьбі, хіба вже приходило ся до крайности, як не було вже чо-го в рот вложити.

Чи так має бути далше? Чи справді жінчини тільки злібні родити діти та варити обід, як се дехто каже? Ні і се раз ні! Жінчини так само злібні до праці фізичної і умовної, як і мушени. А раз ми маємо злібності і до вської праці; то маємо злібності і до боротьби за своє освобожденне. У нас є ці злібности, але до сего часу ми не мали нагоди їх проявити, ми не були в змозі сего зробити, бо ми проклятими сучасними обставинами відмуровані від вського класово-робітничого руху. Ми до сего часу могли тільки журити ся, плакати і нарікати на всіх, а навіть на своїх чоловіків.

Товаришки робітниці! Час вже і нам, жінчиням подумати над нашою долею. Час подумати, хто ми є і за що закруті? Час ми всі, жінчини-робітниці, повинні стати в ряди жінської організації при Стотариченно Укр. Роб. Домі. Де при фізичній і віддаленій нема такої жіночої організації, там така повинна бути заснована сьчас же. Всі жінчини робітниці повинні злучитися до такої організації, освітаються і поруч з мушнями працювати для добра робітничої справи, дупати скдаку темоти і пробивати шлях до свільної свободи. Жінчини в Дромгелер, хоч і маленькі числа, однак організувати значине і потребу такої організації і при помочи відомілих товаришків заснувати свій відділ, до якого на першій початок вписало ся 10 товаришок. Заснувавши свій жіночий відділ, ми беремо на себе обовязок як морально, так матеріально змагатися товаришам мушнями в їх організаційній роботі. Не лишній буде загалати, що товаришки устроїли вже в Укр. Роб. Домі в Дромгелер одну добровільну колекти \$54.00 на поможу голодуючим Приволожа.

Отже товаришки робітниці! Гортуйте всі як одна до робітничої жіночої організації, бо з єдності снага і в єдності наша воля.

До заряду жіночого відділу в Дромгелер увійшли слідуєчі товаришки: М. Мельничук, орг.; А. Гозоско, секр.; М. Мельничук, касієр; М. Юхим і П. Смеречинська, контролорки.

Робітниця.

СЛОВО ДО ОДНОСЕЛЧАН СЕЛА ПЕРЕМІЛІВ, ПОВ. ГУСЯТИН, ГАЛИЧИНА.

Тов. Редактор! Прошу помістити сій кілька рядочків у вашій часописі, якими я хочу поговорити зі своїми односельчанами. Товариші односельчани! Тяжко приходиться ся нам жити в теперішній системі. Кождий робітничий про се знає, але тільки класово свідомий робітничий знає, чому воно так тяжко, а темний не свідомий робітничий думає і навіть вірить, що воно так треба, що ніяково і бути не може.

Живемо ми в капіталістичній суспільстві і гонити нас його обставини — голод, нужда, безробітте — з місце на місце. З дня на день потишаємо ми себе тим, що провуть аліній часи, в котрих і нам буде ліпше жити, чим будемо забезпечені з своєю розновою. Але ми тільки тим себе тинимо, а більше нічого. Тинимо і дуримо себе, що ще в ми чогось доброго ся, але на тім кінець ся. Дехоті доробили ся квадратної бакси, яку звуть хатою, і навіть тим горшорують ся. Та ми знаємо, що худоба в наших ворогах має далеко більше приємнене, ніж ми робітничі. Та що я казати. Буржуазія зачисляє нас якраз до худоби.

Над сим пора нам, товариші, подумати. Ніхто не волюме над нашою долею, если ми самі над нею не подумуємо. Завдяки винишній капіталістичній системі мійні робітничі ходять без роботи і многі акуджені на голод і долод. Капіталісти вказують сих безробітних, для поможени аліній тим, які єме працюють в капіталіста.

Товариші односельчани! Чи знаєте ви, що всевітній пролетаріат стає до боротьби за повалення сего капіталістичного ладу? Чи знаєте ви, яка тяжка боротьба пролетаріату з капіталом? Тяжка воно на тому, що ми байдужі, що ми не всі стоїмо в ряді борючого ся пролетаріату. Тяжка боротьба тому, що завдяки нашій несадомості буржуазія вербує з наших ряів жовнірів, поліцаів, скєбів, що уживає нас проти наших братів робітничих. Ми служимо сльпим орудіям в руках буржуазії тому, що свої свободні від роботи години ми проводимо не за книжкою, чи часописом, а за картами, в пурмухах і коло самогонки. Наша моладь весь свій вільний час проводить в забавках і танцях, а в годині, як той каже, вітер свище. Я не є проти забави, але на все є час і міра. Тому, товариші, щоби вирвати себе з того неморального, шкідливого яє для здоровля і духу, так і для робітничої справи, життя, ми повинні кинути карти, пурмухи, самогонку, забави і вбратися за книжку і робітничу газету. Ми повинні освітаються, ставати в ряди робітничих організацій, ходити на робітничі відділи, лекції, дебати і дискусії. Если се маюте робити інші робітничі, то чому не маюте робити сего і ми? Товариші! Гортуйте ся в робітничі організації, не будьямо тинилою колодою.

Та не тільки самі ставаймо в організаційні робітничі ряди, але і діти своїх посылмо до робітничої школи, яка існує при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу і майже при всіх філіях і відділах укр. робітничого Стотаричення. Нехай наші діти знають, що вони і чї вони діти. Там їм отиврають очі на сучасний світ, на сучасну нерівність суспільства. Не допуская, щоби наші діти були несадомими і вільними людьми, щоби вони були боряться за свободу поневоленого люду. І ще раз ключу до вас: послайте своїх дітей до той школи, де ходять діти кожного свідомого робітничка. Посылаймо до школи Укр. Роб. Дому своїх дітей і самі йаймо туди, бо тільки там гортують ся неролові і свідомі українські робітничі.

Перемілівський.

Від проповідників товаришів: 1. Бузівський \$5.00, Галай \$2.00; 2. \$1.00; В. Ткач, Волтинич, Т. Гал. Разом всіх грошей наслідно на мой руці \$254.87. Всі гроші я вилас на руки товаришів І Турника, так що на руках у мене ніяких сум покино для т. Турника нема. С. Лазарук.

Сим заявляю, що згадані висше т. С. Лазаруком гроші в сумі \$264.87 я повністю отримав. На сім місяці складано всім товаришам жертводавчим сердечну подяку за їх ширю поможу. Також повідомляю товаришам, що я повернув вже з Рочестер і після переределної там операції чуюсь много ліпше. Сподію ся, що в недалекій будучині буду мочти знова працювати і заробити на свій прожиток. Тому отсего дорогого складано не раз ширю подяку кварширам, що помогли мені в найтяжкію хвилю мою життя і прощу брата жертви для мене не складати, бо я вірю, що є много інших справ, які вимагають наших робітничих фондів, а я буду старати ся дальше дати сам собі раду.

З товаришескою подякою Іван Турник.

Ватсон, Саск.

Послідніми часами читаві "Українських Робітничих Вістей" заснуваюте мене листами, питаючи про форми в сій місцевості. Я не мочу на всі листи відповісти, отож я думаю, що товариш редактор "Укр. Роб. Вістей" дасть місця в часописі на відповіді. Я не є жалким агитентом, але мочу сміло сказати, що кому вже нагодили фабричні мури і хоче вилити на фарму, то може безпечно сздавати хати. Ся місцевість є коло головної сьєвнярської лінії, землі добрі і урожайні, від \$12.50 в гору за акер. Мешканці: У. Крайні, Духобори, Нїмі і т. н. Всі гарні люди. Сподію ся, що сих кілька сарів задовольте товаришів, бажачоких довідатися про сю місцевість. Николай Лахманєв.

М. Бортей, Іст Килдодан \$2.00
Г. Мельничук, Мус Джо \$1.50
І. Коєтжюк, Дромгелер \$1.00
М. Гудима, Александер \$1.00
П. Перейма, Кінгтон Ривер \$1.00
Н. Попович, Киркленд Лейк \$1.00
В. Стельмах, Оба \$1.00
В. Шоладра, Коглен \$1.00
А. Дрейнік, Гон Ваї \$1.00
Г. Петрина, Валпорт \$1.00
І. Косован, Шьаго \$1.00
С. Гелета, Ворпик \$1.00

Мус Джо, Саск.

Товаришу Редактор! Посылаю вам почтовий переказ на \$8.00, з котрих \$2.00 як довг за часопис, \$2.00 на книжку "Історія Культури" і \$1.50 преевого фонду. Хоч маюте на мой жарт, але ширя. Винашує всіх українських товаришів робітничів не забувати за свою часопис, бо се є одинокє наше оружіє. Товариші! Старайте ся ширити свою часопис по всіх усадках, де тільки є українські робітничі. Збирайте для неї передплатників і преевой фонд, бо тільки з робітничих фондів існує наша часопис. Читайте і ширіть робітничу літературу, яка є жерелом нашої свідомости. Товариші! Старайте ся всі стати передплатниками "Українських Робітничих Вістей". Николай Мельничук.

Кардінгтон, Па.

Товаришу Редактор! Посылаю вам \$5.00, з котрих \$4.00 на передплату "Укр. Роб. Вістей", а \$1.00 жертвою для голодуючих діточок на Радянській Україні. З товаришеским привітом, Анна Каньшр.

ФАРМЕРІ З РИВЕРТОН, МАН. НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В РАД. РЕПУБЛІКАХ.

За починю кілька товаришів фармерів в Ривертон, Ман. зібрано в тій місцевості кару (вагон) дров (темрак) і виласно до Вінніпегу на адресу Комітету Помочи Голодуючим в Сов. Росії. Комітет сї дрова розпродав і одержав за них чистого приходу сімдесять вісім дол. і дев'ятьдесят цт. (78.90), яка то сума зіслала доучена до фонду на поміч голодуючим в Радянській Републіках.

Слідуєчі товариші привезли дрова: Михайло Адамєв, Іван Борущинський, Кароль Штопел, Кол Крини Рентер Дист., Федор Кобиланський, І. Г. Посьєл Маркович, Микола Пічок, Михайло Луперид, М. Бродовський, О. Мілер, Міхал Чернявський. Комітет Помочи Голодуючим в Сов. Росії на отсім місяці складав жертводавчим ширю подяку.

СПРАВОЗДАНЕ КОМІТЕТУ ПОМОЧИ ГОЛОДУЮЧИМ ПРИВОЛЖА.

Вейн, Алта.

Від 4. грудня м. р. коли то зістав сформований на Вейн комітет, до 15. лютого с. р. зібрано всього в сій місцевості на поміч голодуючим Приволжа \$258.50. Розходу було \$17.00 а чистих виласно до Вінніпегу на руки комітету \$242.50. Треба також згадати, що пера заснованем комітету на Вейн, товариші з Дромгелер зібрани в сій місцевості на ту суму шль \$58.00. Отже завдяки кільком свідомим товаришам, протягом чотирох місяців зібрано тут поперх \$300.00. Так само на "Укр. Роб. Вістей" зібрано о. мочу \$150.00, за що належить ся щиро подяку як товаришам колекторам;

Від робітників міста Келгари. Келгари, Алта.

Сими кількома словами я хочу звернути увагу тим українським робітникам в Келгари, котрі ще не стоять в рядах робітничої організації. Тут в Келгари є споре число українського робітництва, яке перебуває тут стало, а є ще много таких, що переїжджають зі сходу на захід або наоборот, бо місто Келгари положе на великим залізничним шляху. Але велика маса тих робітників майже не мають жадного поняття про організацію. Майже цілий свій час проводять в пурмухах, шльозькоє через цілий день від одного пурмуду до другого.

Товариші! Час вже опам'ятати ся та поглянути на себе самих. Пора вже лишити пурмуду, а йти в робітничу організацію. В Келгари є робітничє товариство Самообразование, в зю каїй котрого відбувають ся кожоді невідлі відділи, дебати і ораторська школа. Кождий робітничий, завішюючи до якогось т-на Самообразование, скаже, що се лічно є робітничє товариство, в якім носять освітаються класово. Завішюючи праці раунд на відділи товариства, хоч трохі думачий робітничий побачить, що він не розумію поступку, коли ходив по пурмудах.

Хочу звернути також увагу робітничам в Келгари є се одне товариство, яке числить щось 8 членів і находит ся під покровом отців духовних. Се темні, забігні робітничі, які бовть ся свільта, тому покірно хидять свої волоні перед реверендами. Одиногу разу "лідер" того товариства давша відчит на тему "Релігія і Мораль". Се був такий "відчит", що кращої комедії і не треба. Насамперед сказав присутнім, як то бог лічить в галині чоловіка, а дальше, роздратований питаннями робітників, почав кричати на присутніх, головню на своїх членів, що вони барани свині, худоба і т. д. Відтак почав кричати про крідж якийсь то доарів, та доказувати, що то не сам він укрив, бо в заряді того товариства є ще більше членів. Тоді представтець побачив, що буде буча, взяв тай розігнав мігінг.

Отже бачте тепер, товариші робітничі, яка то та крикнина "інтелігенція", що до очей називає нас баранами, свиньми, забірає послідні гроші того робітничка, а відтак сміється ся во му в очі. Обязком нашим, товаришам, ставати членами тільки робітничої організації, де нема панів, а всі однаково рівні. П. Р.

СПРАВОЗДАНЕ ЗІ ЗБІРКИ ХОРОМУ ТОВАРИШОВИ І. ТУРНИКОВИ.

Мішеа, Б. К.

Отсим подаю до відомо товаришам, жертводавчим на доміч хорому товаришови І. Турникови, спроважене з тих грошей, які наслідно на мой руці для згаданого товариша. Жертви виласно зі слідуєчих місцевостей:

3 Кенмор, Алта. \$82.30
3 Мішеа, Б. К. 64.09
3 Келгари, Алта. 16.09
3 Бруа Мейс, Алта. 34.00
3 Феррі, Б. К. 28.50
3 Вінніпег, Ман. 30.07

Разом \$254.87

Від робітників товаришів: 1. Бузівський \$5.00, Галай \$2.00; 2. \$1.00; В. Ткач, Волтинич, Т. Гал. Разом всіх грошей наслідно на мой руці \$254.87. Всі гроші я вилас на руки товаришів І Турника, так що на руках у мене ніяких сум покино для т. Турника нема. С. Лазарук.

Сим заявляю, що згадані висше т. С. Лазаруком гроші в сумі \$264.87 я повністю отримав. На сім місяці складано всім товаришам жертводавчим сердечну подяку за їх ширю поможу. Також повідомляю товаришам, що я повернув вже з Рочестер і після переределної там операції чуюсь много ліпше. Сподію ся, що в недалекій будучині буду мочти знова працювати і заробити на свій прожиток. Тому отсего дорогого складано не раз ширю подяку кварширам, що помогли мені в найтяжкію хвилю мою життя і прощу брата жертви для мене не складати, бо я вірю, що є много інших справ, які вимагають наших робітничих фондів, а я буду старати ся дальше дати сам собі раду.

З товаришескою подякою Іван Турник.

Ватсон, Саск.

Послідніми часами читаві "Українських Робітничих Вістей" заснуваюте мене листами, питаючи про форми в сій місцевості. Я не мочу на всі листи відповісти, отож я думаю, що товариш редактор "Укр. Роб. Вістей" дасть місця в часописі на відповіді. Я не є жалким агитентом, але мочу сміло сказати, що кому вже нагодили фабричні мури і хоче вилити на фарму, то може безпечно сздавати хати. Ся місцевість є коло головної сьєвнярської лінії, землі добрі і урожайні, від \$12.50 в гору за акер. Мешканці: У. Крайні, Духобори, Нїмі і т. н. Всі гарні люди. Сподію ся, що сих кілька сарів задовольте товаришів, бажачоких довідатися про сю місцевість. Николай Лахманєв.

М. Бортей, Іст Килдодан \$2.00
Г. Мельничук, Мус Джо \$1.50
І. Коєтжюк, Дромгелер \$1.00
М. Гудима, Александер \$1.00
П. Перейма, Кінгтон Ривер \$1.00
Н. Попович, Киркленд Лейк \$1.00
В. Стельмах, Оба \$1.00
В. Шоладра, Коглен \$1.00
А. Дрейнік, Гон Ваї \$1.00
Г. Петрина, Валпорт \$1.00
І. Косован, Шьаго \$1.00
С. Гелета, Ворпик \$1.00

Мус Джо, Саск.

Товаришу Редактор! Посылаю вам почтовий переказ на \$8.00, з котрих \$2.00 як довг за часопис, \$2.00 на книжку "Історія Культури" і \$1.50 преевого фонду. Хоч маюте на мой жарт, але ширя. Винашує всіх українських товаришів робітничів не забувати за свою часопис, бо се є одинокє наше оружіє. Товариші! Старайте ся ширити свою часопис по всіх усадках, де тільки є українські робітничі. Збирайте для неї передплатників і преевой фонд, бо тільки з робітничих фондів існує наша часопис. Читайте і ширіть робітничу літературу, яка є жерелом нашої свідомости. Товариші! Старайте ся всі стати передплатниками "Українських Робітничих Вістей". Николай Мельничук.

Кардінгтон, Па.

Товаришу Редактор! Посылаю вам \$5.00, з котрих \$4.00 на передплату "Укр. Роб. Вістей", а \$1.00 жертвою для голодуючих діточок на Радянській Україні. З товаришеским привітом, Анна Каньшр.

ФАРМЕРІ З РИВЕРТОН, МАН. НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В РАД. РЕПУБЛІКАХ.

За починю кілька товаришів фармерів в Ривертон, Ман. зібрано в тій місцевості кару (вагон) дров (темрак) і виласно до Вінніпегу на адресу Комітету Помочи Голодуючим в Сов. Росії. Комітет сї дрова розпродав і одержав за них чистого приходу сімдесять вісім дол. і дев'ятьдесят цт. (78.90), яка то сума зіслала доучена до фонду на поміч голодуючим в Радянській Републіках.

Слідуєчі товариші привезли дрова: Михайло Адамєв, Іван Борущинський, Кароль Штопел, Кол Крини Рентер Дист., Федор Кобиланський, І. Г. Посьєл Маркович, Микола Пічок, Михайло Луперид, М. Бродовський, О. Мілер, Міхал Чернявський. Комітет Помочи Голодуючим в Сов. Росії на отсім місяці складав жертводавчим ширю подяку.

СПРАВОЗДАНЕ КОМІТЕТУ ПОМОЧИ ГОЛОДУЮЧИМ ПРИВОЛЖА.

<